

Ant. 83
1

Wäskedshandlaren kallades alltid Wäskgäts eller
Wäskknäts. Den en ~~st~~ säck sydd för ändamålet
med "simman" (snören) i brygg ändel hängde väsk-
darnes snitt över ryggen över en axel. Det var munniga
resvagnar (det vill säga, de färdades till fots) och de hade lätt
än sälja. De voro vanliga sig fram till Län i Rydland
som i Småland. Sådär hörde jag ännu väskedar inköptes
i städerna eller av byhandlaren förte dem. Skulle bond-
moran gifva bort någon dotter den närmaste tiden
inköptes väskedar, skygglar, språnare och sked-
skringla, så kallades den esformade lilla apparat med
vilken man stack in tråden mellan tänderna. Min
egen egen hustru fick i sin hemgift tre st. väskedar,
en 14 heun en 13 heun och 21 heun. Med dessa skedar
kunde alla slags bomullsvävar och linsvåvar vävas.
En heun är alltid 96 trådar. Metalskedlar var gröna
och märkades i tjog (strädarne). Pasmå räknas ej
på denna ort. Metallskedlarna gjorde sin intåg redan

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

på 1800 talets slut. Har aldrig hört om smältskedar försålles här. Även om de voro från Markaryd sade väl inte försäljaren detta, ty västgötas kedans lund "gav ord om sig". Vävskedans kostade från 4 a 5 kr upp till 7 kr i slutet av 1800 talet. Detta var metallsk.

De vävskedar som ar rör eller trä vet jag inget pris på. I Linné användes bomullslin, gardiner och slätt. Metallskeden var naturligtvis av trä. Vävskedar av trä voro i regel ensåttshundraåriga. De uttades som ordentligt. Lånades ut till på jaktli endast till pålitligt folk. Förme går vävskedar på lån här i bygderna ofta för resten. Vävskedor såldes ju även som man antydde i kyrkulan öppnades i Skillingen. Kan jag åter mig om återverkningen av skedar vet jag ingenting om.

Förmodligen äro Ni i förbindelse med grasshandlaren Svendenfors i Markaryd som kan kunna fullständiga uppl. (troligen) Arnen för ja är sedan fem år sedan tillräckligt

Beck kokades ihop au tjän, träljän naturligtvis
troligen uppblandad råda. Kokades länge tills en
del ångor eller gaser avdenstat. Har i min
ungdom varit oroad om att passa upp vid elden vid
tjänkokning. Kommer ej riktigt ihåg vilka ingredi-
enser som erfordrades. Endast att det tog lång
tid. Ringvarvande försäljare tillhandshöll
beck i små näverformar. Formen och becket
kallades beckdriva. Minns väl när min far
inköpte beck. Beckdrivan d. s. s. formen var väl
6 a 8 tum lång 4 a fem tum bred, och i rik tro
tum djup, hvidken i hömmen alla fyra hörna. Hömmen
hoppatas eller sydda med några styng nävarmsa,
mycket pratisk. När becket stelnat efter i hömmen
höll beckdrivan ihop om det så varit i århundraden.
Mycket färdigt och pratiskt.

H. H! Skall försöka skicka över i frägväg om efterlämnat. B. H. B.